

DZIAŁ II SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

379.

UCHWAŁA PREZYDIUM KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lutego 1950 r.

w sprawie maszyn statystyczno-biurowych systemu Hollerith, Powers, International i Bull.

1. Urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa samorządowe, oraz przedsiębiorstwa państwowo-spółdzielcze, centrale spółdzielni, centrale spółdzielczo-państwowe i spółdzielnie obowiązane są sporządzić w terminie do dnia 1 kwietnia 1950 r. wykazy posiadanych maszyn statystyczno-biurowych systemu Hollerith, Powers, International lub Bull zarówno czynnych jak i zdekompletowanych, oraz części urządzeń elektrycznych do tych maszyn i przesać do przedsiębiorstwa: Polskie Towarzystwo Maszyn Biurowych sp. z ogr. odp. w Warszawie, przy ul. Szpitalnej 8.

2. Obowiązek przewidziany w pkt. 1, dotyczy również urzędów, instytucji oraz przedsiębiorstw państwowych i pod zarządem państwowym w odniesieniu do maszyn systemu International lub Bull oraz maszyn systemu Hollerith lub Powers, w których posiadaniu znalazły się po terminie, przewidzianym na ich zgłoszenie w uchwale Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1946 r.

3. Wykonywanie czynności, zleconych powołaną uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1946 r. Centrali Eksploatacji Maszyn Statystyczno-Biurowych, przechodzi na przedsiębiorstwo: Polskie Towarzystwo Maszyn Biurowych sp. z ogr. odp. z siedzibą w Warszawie, przy ul. Szpitalnej Nr 8. W przypadku, gdy przedsiębiorstwo to ustali niewłaściwe użytkowanie lub niedostateczne wykorzystanie maszyn statystyczno-biurowych przez jednostki gospodarki uspołecznionej, wymienione w punkcie 1 i 2, wystąpi o przekazanie obiektów do swojej dyspozycji.

4. Przekazanie nastąpi w trybie, ustalonym uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 maja 1949 r. w sprawie zasad wzajemnego przekazywania maszyn, urządzeń technicznych, środków transportowych i innych przedmiotów majątku trwałego przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, oraz uchwałą Rady Państwa z dnia 7 września 1949 r. w sprawie przekazywania przedmiotów majątku trwałego pomiędzy urzędami, instytucjami i przedsiębiorstwami samorządowymi oraz pomiędzy nimi a urzędami, instytucjami i przedsiębiorstwami państwowymi. W przypadku, gdy przekazującym jest centrala spółdzielni, centrala spółdzielczo-państwowa lub spółdzielnia, przekazanie następuje na podstawie decyzji Centralnego Związku Spółdzielczego odpłatnie za cenę określoną wg zasad ustalonych w § 3 powołanej uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 maja 1949 r.

5. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW H. Mine

380.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 14 marca 1950 r.

o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Centrala Sprzętu Pożarniczego, Ratunkowego i Ochronnego“.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego pod nazwą: „Centrala Sprzętu Pożarniczego, Ratunkowego i Ochronnego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione“, zwane dalej w skrócie „Centrala“.

§ 2. Centrala ma siedzibę w Warszawie.

§ 3. Przedmiotem działalności Centrali jest:

a) planowanie pokrycia w zakresie zaopatrzenia wszystkich straży pożarnych, zakładów przemysłowych,

górnictwa i innych we wszelki sprzęt pożarniczy, ratunkowy i ochronny, jak np. gaśniczy, alarmowy, burzący, sanitarny, oświetleniowy, uzbrojenie osobiste, narzędzia pożarnicze powszechnego zastosowania,

b) planowy zakup i planowa sprzedaż sprzętu pożarniczego, ratunkowego i ochronnego, wymienionego w pkt. a).

§ 4. Nadzór państwowy nad Centralą sprawuje Minister Administracji Publicznej.

§ 5. Przy Centrali powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności ustali rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

§ 6. Organem zarządzającym Centrali jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Administracji Publicznej, składająca się z Dyrektora Naczelnego, reprezentującego Centralę samodzielnie oraz z podległego Dyrektora Naczelnemu Dyrektora.

§ 7. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez Centralę, wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami, przewidzianymi w statucie:

- a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
- b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
- c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8. Przekazaniu na rzecz Centrali ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Administracji Publicznej. Minister Administracji Publicznej zarządzi protokółarne przekazanie Centrali majątku nieruchomości w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 9. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania Centrali ustali statut, nadany przez Ministra Administracji Publicznej w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministrem Skarbu, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ W. Wołski
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

381.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 marca 1950 r.

w sprawie wprowadzenia planowania kasowego we władzach i urzędach administracji państwowej oraz w instytucjach i zakładach państwowych.

Na podstawie § 11 ust. 3 uchwały Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1949 r. w sprawie planowania kasowego (Monitor Polski Nr A-51, poz. 710) zarządza się, co następuje:

Zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1949 r. (Monitor Polski Nr A-51, poz. 710) władze i urzędy administracji państwowej oraz instytucje i zakłady państwowe, których gospodarka finansowa jest w całości objęta budżetem państwowym, podlegają obowiązkowi planowania kasowego w ramach instrukcji, wydanej przez Narodowy Bank Polski „Plan Kasowy“, zatwierdzonej przez Ministra Finansów i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zarządzeniem z dnia 17 lutego 1950 r. oraz wydanych przez Narodowy Bank Polski uzupełnień i wyjaśnień do tej instrukcji.

Wymienione jednostki biorą udział w planowaniu kasowym w charakterze uczestników planowania kasowego, t.j. opracowują wnioski kasowe, składają go do właściwego banku oraz sporządzają sprawozdania z wykonania planu, jeżeli posiadają w Narodowym Banku Polskim lub w innym banku (P. K. O.) rachunki, na których jest obrót gotówkowy i nie są zwolnione od obowiązku planowania. Natomiast jednostki, nie posiadające takich rachunków w banku, stosują się do wytycznych otrzymanych od jednostek, przez które są zasilane w gotówkę bezpośrednio bądź w drodze czeku kasowego na bank.

W tym stanie rzeczy np. obroty gotówkowe władz i urzędów państwowych, obsługiwanych czasowo przez Ministerstwo Finansów (Centralna Księgowość), przez Izbę Skarbowe i Urzędy Skarbowe podlegają planowaniu kasowemu przez skarbowe organa kasowe.

Władze i urzędy administracji państwowej występują w charakterze uczestnika planowania kasowego, jeżeli posiadają rachunki w banku, otwarte im za zgodą Ministerstwa Finansów